

CONVENI ENTRE EL PRINCIPAT D'ANDORRA I EL REGNE D'ESPANYA PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓ EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I PREVENIR L'EVASIÓ FISCAL

Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya per evitar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i prevenir l'evasió fiscal

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 24 de setembre del 2015 ha aprovat el següent:

Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya per evitar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i prevenir l'evasió fiscal

El Govern d'Andorra a dut a terme una profunda reforma del model econòmic i fiscal andorrà per permetre al Principat afrontar els reptes del futur i posar-se en situació de competir. Ja des del maig del 2011, el Govern es va centrar en la reforma de les lleis de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, l'impost sobre la renda dels no residents fiscals i l'impost sobre societats, per permetre que aquestes normes entressin en aplicació en l'exercici fiscal 2012.

Aquestes tres lleis constitueixen la base del nou marc fiscal directe andorrà. A més, durant el 2012 s'elaborà la Llei de l'impost general indirecte, que fusiona tots els impostos indirectes existents en un únic impost de tipus IVA, i que entrà en vigor el dia 1 de gener del 2013. Aquest marc fiscal es completa amb la Llei sobre la renda de les persones físiques, que s'aplica efectivament des del primer de gener del 2015.

Aquest nou marc fiscal ha permès a Andorra negociar acords bilaterals per evitar la doble

imposició (CDI), essencials per garantir un marc de seguretat jurídica per al conjunt dels sectors econòmics, per facilitar el desenvolupament del sector dels serveis i per recolzar el procés d'obertura econòmica del país.

La conclusió d'aquests acords és un element clau en l'estratègia de "posar Andorra en situació de competir", atès que permetran a les empreses andorranes prestar serveis a l'estranger sense ser sotmeses a la retenció a l'origen sobre la facturació i donaran seguretat jurídica a les inversions estrangeres a Andorra perquè puguin obtenir una garantia conforme a la qual no rebran imposició per les mateixes rendes al seu lloc de residència fiscal.

Per a la negociació d'aquests acords, tant els països membres de l'OCDE com els països no membres utilitzen el model de Conveni fiscal de l'OCDE per a la negociació, l'aplicació i la interpretació dels seus convenis fiscals bilaterals. El model de Conveni fiscal i la xarxa de més de 3.000 convenis bilaterals basats en aquest model permeten solucionar uniformement els problemes que es plantegen generalment en l'àmbit de la doble imposició internacional, i establir normes clares i consensuades sobre la imposició de la renda i el patrimoni. Tenir en compte el model permet, a més, evitar que aquests problemes creïn obstacles al lliure moviment dels béns, dels serveis, dels capitals i de la mà d'obra entre els països.

El model de conveni fiscal de l'OCDE distribueix les competències fiscals entre el país de residència i el país d'origen de les rendes, i estableix que el país de residència elimini la doble imposició si escau.

Les negociacions es van dur a terme en dues tandes, els dies 22 i 23 de setembre del 2014 a Madrid, i el 13 i el 14 d'octubre a Andorra.

El 8 de gener del 2015 el ministre de Finances i Funció Pública del Principat d'Andorra, Sr. Jordi Cinca, signà conjuntament amb el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques del Regne d'Espanya, Sr. Cristóbal Montoro, el Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya per evitar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i prevenir l'evasió fiscal.

El Conveni reprèn, en gran part, les disposicions contingudes en el model de l'OCDE, generalment acceptades per tots els estats, i alhora inclou les particularitats d'Andorra i Espanya. Està constituït per 27 articles distribuïts en 6 capítols (camp d'aplicació, definicions, imposició de les rendes, mètodes per eliminar la doble imposició, disposicions especials i disposicions finals) i s'acompanya d'un Protocol que completa i interpreta certs articles del Conveni.

El Conveni estableix a quins impostos s'aplica el mateix. S'inclouen, pel que fa a Andorra, tots els impostos directes sobre la renda que afecten els residents fiscals andorrans en les seves activitats financeres a Espanya, i els residents fiscals espanyols pel que fa a les rendes obtingudes a Andorra. Actualment aquests impostos són: l'impost sobre societats, l'impost sobre la renda de les persones físiques, l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, l'impost sobre la renda dels no residents fiscals, l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries i els impostos locals sobre la renda.

A més, es defineix el concepte de resident fiscal, tenint en compte el model de l'OCDE, però amb la limitació de l'apartat II del Protocol, segons la qual les persones que s'acullin al règim especial previst en la disposició transitòria tercera de la Llei andorrana 5/2014, del 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques no tenen dret a l'aplicació d'aquest Conveni.

El tercer capítol del Conveni està dedicat exclusivament a les rendes imposables. Article per article, es determina, en funció de cada tipus de renda, quin estat posseeix la potestat d'imposar: si l'estat de residència o bé l'estat d'origen de la renda, i si es tracta d'una imposició exclusiva o compartida entre ambdós estats. Les rendes relatives als dividendes, als interessos i als cànons són imposables al lloc de residència del beneficiari efectiu. No obstant això, també es preveu la possibilitat de retenir certs tipus reduïts a l'origen.

El capítol quart fa referència als diversos mètodes d'eliminació de la doble imposició en ambdós països.

Pel que fa a l'intercanvi d'informació, s'hi inclou la redacció vigent de l'article 26 sobre intercanvi d'informació segons el model de l'OCDE. Ara bé, a petició d'Andorra, l'estàndard d'intercanvi es regeix pel terme "previsiblement pertinent" seguint la redacció de l'Acord d'intercanvi d'informació en matèria fiscal (TIEA) subscrit entre Andorra i Espanya i en vigor des del 10 de febrer del 2011.

El procediment per a l'intercanvi efectiu d'informació prèvia sol·licitud, es regula de forma exhaustiva en el Protocol. Aquest protocol preveu el procediment per a l'intercanvi en termes molt similars al TIEA vigent, establint tant la informació que ha de contenir la

demanda d'informació com els terminis per respondre les sol·licituds.

El Protocol disposa que les sol·licituds d'informació efectuades a l'empara del Conveni, i les que es trobin pendents de resposta l'1 de gener del 2016 en virtut del TIEA, seran tramitades de conformitat amb les disposicions d'aquest Conveni.

Les disposicions del TIEA són aplicables fins a l'1 de gener del 2016. A partir d'aquesta data, l'intercanvi d'informació prèvia sol·licitud es registrarà pel nou estàndard de l'OCDE. Andorra segueix, doncs, els compromisos d'adaptació exigits per l'OCDE en aquesta matèria. Val a dir que a finals del 2015 s'aprovaran els nous Terms of Reference, que hauran de ser la referència per al tercer Peer Review per a Andorra.

Finalment, es fa menció a l'intercanvi d'informació automàtic. En aquest sentit, Espanya accepta a proposta d'Andorra que aquest procediment es realitzi en els termes següents: “Andorra estarà en disposició d'intercanviar informació de manera automàtica, tan aviat com adopti de manera efectiva l'estàndard comú previst per l'OCDE en matèria d'intercanvi automàtic d'informació financera, en virtut d'un acord bilateral o multilateral per a l'aplicació plena de l'article 24 d'aquest Conveni.” En essència, l'objectiu d'aquesta clàusula és que l'intercanvi d'informació automàtic només es pugui efectuar una vegada Andorra estigui preparada per aplicar-lo.

Un cop ratificat, el Conveni entrarà en vigor transcorregut un termini de tres mesos a comptar de la data de recepció de l'última notificació a què remet l'apartat 1 de l'article 26 del Conveni, i serà aplicable de manera esglaonada en funció del tipus d'impost.

Ateses les consideracions exposades,

s'aprova:

La ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya per evitar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i prevenir l'evasió fiscal.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni.

Casa de la Vall, 24 de setembre del 2015

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

François Hollande Joan Enric Vives Sicília
President de la República Francesa Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra Copríncep d'Andorra

Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya per evitar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i prevenir l'evasió fiscal

El Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya, desitjant promoure el desenvolupament de les seves relacions econòmiques i millorar la cooperació en matèria fiscal,

Amb la intenció de concloure un Conveni per evitar la doble imposició respecte a l'impost sobre la renda, sense generar oportunitats per a la no imposició o

per a la imposició reduïda a través de l'evasió o l'elusió fiscals, han convingut les disposicions següents:

Capítol I. Camp d'aplicació del Conveni

Article 1. Persones concernides

Aquest Conveni s'aplica a les persones residents d'un Estat contractant o dels dos Estats contractants.

Article 2. Impostos coberts

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda exigibles per part de cadascun dels Estats contractants o per les seves subdivisions polítiques o entitats locals, sigui quin sigui el seu sistema d'exacció.

2. Es consideren com a impostos sobre la renda els que graven la totalitat de la renda o qualsevol part d'aquesta, inclosos els impostos sobre els guanys procedents de l'alienació de béns mobles o immobles, els impostos sobre l'import global dels sous o salaris pagats per les empreses, així com els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica el Conveni són, en particular:

a) pel que fa a Espanya:

- i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
- ii) l'impost sobre societats;
- iii) l'impost sobre la renda dels no residents; i
- iv) impostos locals sobre la renda.

(a partir d'ara denominats com a "impost espanyol").

b) pel que fa a Andorra:

- i) l'impost sobre societats;
- ii) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
- iii) l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques;
- iv) l'impost sobre la renda dels no residents fiscals;
- v) l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries; i
- vi) impostos locals sobre la renda.

(a partir d'ara denominats com a "impost andorrà");

4. El Conveni també s'aplica a qualsevol impost de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixi després de la signatura d'aquest Conveni i que s'afegeixi als ja existents o els substitueixi. Les autoritats competents dels Estats contractants notifiquen a l'altra part les modificacions substancials que s'hagin introduït en les respectives legislacions fiscals.

Capítol II. Definicions

Article 3. Definicions generals

1. En el marc d'aquest Conveni, tret que del context s'infereixi una interpretació diferent:

a) el terme "Espanya" significa el Regne d'Espanya i, utilitzat en sentit geogràfic, significa el territori del Regne d'Espanya, incloses les seves aigües interiors, el seu espai aeri, el mar territorial i les àrees exteriors al mar territorial en les quals, de conformitat amb el dret internacional i en virtut de la seva legislació interna, el Regne d'Espanya exerceix o pot

exercir en el futur jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el subsòl i aigües suprajacents, i els seus recursos naturals;

b) el terme “Andorra” significa el Principat d’Andorra i, utilitzat en sentit geogràfic, designa el territori del Principat d’Andorra;

c) les expressions “un Estat contractant” i “l’altre Estat contractant” designen, segons el context, Andorra o Espanya;

d) el terme “persona” comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altre agrupament de persones;

e) el terme “societat” designa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri com una persona jurídica a efectes impositius;

f) el terme “empresa” s’aplica a l’exercici de qualsevol activitat econòmica;

g) les expressions “empresa d’un Estat contractant” i “empresa de l’altre Estat contractant” designen respectivament una empresa explotada per un resident d’un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l’altre Estat contractant;

h) l’expressió “trànsit internacional” designa qualsevol transport efectuat per una nau o aeronau explotada per una empresa la seu de direcció efectiva de la qual està situada en un Estat contractant, excepte en els casos en què la nau o l’aeronau únicament s’exploti entre punts situats a l’altre Estat contractant;

i) l’expressió “autoritat competent” significa:

i) en el cas d’Espanya: el ministre d’Hisenda i Administracions Públiques o el seu representant autoritzat;

ii) en el cas d’Andorra: el ministre encarregat de les Finances o el seu representant autoritzat;

j) el terme “nacional” significa

i) qualsevol persona física que tingui la nacionalitat d’un Estat contractant;

ii) qualsevol persona jurídica, societat de persones (partnership) o associació constituïda de conformitat amb la legislació vigent en un Estat contractant;

k) el terme “activitat econòmica” inclou la prestació de serveis professionals i la realització d’altres activitats de naturalesa independent.

2. Per a l’aplicació del Conveni en tot moment per part d’un Estat contractant, qualsevol terme o expressió que no hi estigui definit té, llevat que del context s’infereixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueix el dret d’aquest Estat pel que fa als impostos que són objecte del Conveni, tot prevalent el significat donat per la legislació fiscal per damunt del significat donat al terme per les altres branques del dret d’aquest Estat.

Article 4. Resident

1. En el marc d’aquest Conveni, l’expressió “resident d’un Estat contractant” designa qualsevol persona que, en virtut de la legislació d’aquest Estat, està subjecta a imposició en aquest Estat, per raó del seu domicili, residència, seu de direcció o per qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, i s’aplica tant a aquest Estat com a totes les seves subdivisions

polítiques o entitats locals. No obstant això, aquesta expressió no inclou les persones que estan subjectes a l'impost en aquest Estat exclusivament per rendes d'origen en aquest Estat.

2. Quan una persona física, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 1, és resident dels dos Estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) aquesta persona es considera resident únicament de l'Estat on disposa d'un habitatge permanent a la seva disposició; si disposa d'un habitatge permanent en ambdós Estats, es considera resident únicament de l'Estat on manté els vincles personals i econòmics més estrets (centre d'interessos vitals);

b) si no es pot determinar l'Estat on aquesta persona té el centre d'interessos vitals, o si no disposa d'habitatge permanent a la seva disposició en cap dels Estats, es considera resident únicament de l'Estat on sojorna de manera habitual;

c) si aquesta persona sojorna de manera habitual en ambdós Estats o si no sojorna de manera habitual en cap d'ells, es considera resident únicament de l'Estat del qual posseeix la nacionalitat;

d) si aquesta persona posseeix la nacionalitat d'ambdós Estats o si no posseeix la nacionalitat de cap d'ells, les autoritats competents dels Estats contractants han de resoldre la qüestió de comú acord.

3. Quan una persona que no sigui persona física és, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 1, resident dels dos Estats contractants, es considera resident únicament de l'Estat on té situada la seva seu de direcció efectiva.

Article 5. Establiment permanent

1. En el marc d'aquest Conveni, l'expressió "establiment permanent" designa una instal·lació fixa de negocis a través de la qual una empresa exerceix la totalitat o part de la seva activitat.

2. L'expressió "establiment permanent" inclou en particular:

a) les seus de direcció;

b) les sucursals;

c) les oficines;

d) les fàbriques;

e) els tallers;

f) les mines, els pous de petroli o de gas, les pedreres o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals; i

g) les explotacions agrícoles, pecuàries o forestals.

3. Una obra o un projecte de construcció o d'instal·lació únicament constitueix un establiment permanent si la seva durada és superior als dotze mesos.

4. Malgrat les disposicions precedents d'aquest article, es considera que l'expressió "establiment permanent" no inclou:

a) la utilització d'instal·lacions amb l'única finalitat d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies que pertanyen a l'empresa;

b) el manteniment d'un dipòsit de béns o de mercaderies que pertanyen a l'empresa amb l'única

finalitat d'emmagatzemar-los, exposar-los o lliurar-los;

c) el manteniment d'un dipòsit de béns o de mercaderies que pertanyen a l'empresa amb l'única finalitat de ser transformats per una altra empresa;

d) el manteniment d'una instal·lació fixa de negocis amb l'única finalitat de comprar béns o mercaderies o de reunir informació per a l'empresa;

e) el manteniment d'una instal·lació fixa de negocis amb l'única finalitat de realitzar, per a l'empresa, qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;

f) el manteniment d'una instal·lació fixa de negocis amb l'única finalitat de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades en les lletres de l'a) a l'e), sempre que l'activitat conjunta de la instal·lació fixa de negocis que resulti d'aquesta combinació mantingui un caràcter auxiliar o preparatori.

5. Malgrat les disposicions dels apartats 1 i 2, quan una persona, que no sigui un agent independent (a qui s'aplica l'apartat 6), actua per compte d'una empresa i disposa, en un Estat contractant, de poders que exerceix de manera habitual i que la faculden per concloure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest Estat per a totes les activitats que aquesta persona exerceixi per a l'empresa; a no ser que les activitats d'aquesta persona es limitin a les que s'esmenten a l'apartat 4 i que, si fossin exercides a través d'una instal·lació fixa de negocis, no permetrien que es considerés aquesta instal·lació com un establiment permanent de conformitat amb les disposicions d'aquest apartat.

6. No es considera que una empresa tingui un establiment permanent en un Estat contractant pel sol fet d'exercir-hi les seves activitats mitjançant un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre i quan aquestes persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

7. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controli o estigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant o que exerceixi activitats econòmiques en aquest altre Estat (ja sigui mitjançant un establiment permanent o de qualsevol altra manera) no és suficient, en si mateix, per considerar qualsevol d'aquestes societats un establiment permanent de l'altra.

Capítol III. Imposició de les rendes

Article 6. Rendes immobiliàries

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obté de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats a l'altre Estat contractant poden ser imposables en aquest altre Estat.

2. L'expressió "béns immobles" té el significat que li atribueix el dret de l'Estat contractant on es troben situats els béns considerats. L'expressió inclou en qualsevol cas els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip utilitzat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals s'apliquen les disposicions del dret privat relatiu a la propietat immobiliària, l'usdefruit de béns immobles i els drets a percebre pagaments fixes o variables per l'explotació o la concessió de l'explotació de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals;

les naus i aereaus no es consideren béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen a les rendes procedents de la utilització directa, del lloguer o de la parceria, així com de qualsevol altra forma d'explotació de béns immobles.

4. Quan la propietat d'accions, participacions i altres drets atorguin directa o indirectament al propietari d'aquestes accions, participacions o drets el dret a gaudi dels béns immobles, les rendes derivades de la utilització directa, arrendament o l'ús en qualsevol altra forma de l'esmentat dret de gaudi, poden ser imposables en l'Estat contractant on els béns immobles estiguin situats.

5. Les disposicions dels apartats 1, 3 i 4 s'apliquen també a les rendes procedents dels béns immobles d'una empresa.

Article 7. Beneficis de les empreses

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant estan sotmesos a imposició exclusivament en aquest Estat, llevat que l'empresa exerceixi la seva activitat en l'altre Estat contractant mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat. Si l'empresa exerceix la seva activitat de tal manera, els beneficis de l'empresa poden ser imposables a l'altre Estat però només en la mesura que siguin imputables a aquest establiment permanent.

2. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, quan una empresa d'un Estat contractant exerceix la seva activitat en l'altre Estat contractant mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat, s'imputen en cadascun dels Estats contractants a aquest establiment permanent els beneficis que

hauria pogut realitzar si hagués constituït una empresa distinta i independent que exercís activitats idèntiques o similars en condicions idèntiques o similars i que tractés amb total independència amb l'empresa de la qual constitueix un establiment permanent.

3. Per determinar els beneficis d'un establiment permanent, s'admet la deducció de les despeses realitzades per als fins d'aquest establiment permanent, incloent-hi les despeses de direcció i els costos generals d'administració per als mateixos fins, ja sigui en l'Estat on se situa aquest establiment permanent, ja sigui arreu.

4. No es pot imputar cap benefici a l'establiment permanent pel sol fet de la compra de béns o de mercaderies per a l'empresa per part d'aquest establiment permanent.

5. A l'efecte dels apartats anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent es determinen cada any segons el mateix mètode, tret que existeixin motius vàlids i suficients per procedir altrament.

6. Quan els beneficis inclouen elements de renda que s'han tractat per separat en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquests articles no es veuen afectades per les disposicions del present article.

Article 8. Transport marítim i aeri

1. Els beneficis procedents de l'explotació de naus o d'aereaus, en trànsit internacional, són imposables exclusivament en l'Estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

2. Si la seu de direcció efectiva d'una empresa de transport marítim es troba a bord d'una nau, aquesta seu es considera ubicada en l'Estat contractant on es troba el port base d'aquesta nau, o en l'absència d'un port base, en l'Estat contractant del qual sigui resident la persona que explota la nau.

3. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen també als beneficis procedents de la participació en un "pool", en una explotació conjunta o en un organisme d'explotació internacional.

Article 9. Empreses associades

1. Quan:

a) una empresa d'un Estat contractant participa directament o indirectament a la direcció, al control o al capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

b) les mateixes persones participen directament o indirectament a la direcció, al control o al capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant,

i quan, en un i altre cas, les dues empreses estan vinculades, en les seves relacions comercials o financeres, per condicions acceptades o imposades que difereixen de les que s'haurien convingut entre empreses independents, els beneficis que, sense aquestes condicions, hagués pogut obtenir una de les empreses però que de fet no s'han pogut obtenir degut a aquestes condicions, es poden incloure en els beneficis d'aquesta empresa i, per tant, ser imposats.

2. Quan un Estat contractant inclou en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat – i, per tant, imposa –

beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat contractant ja ha estat imposada en aquest altre Estat, i aquest altre Estat reconegui que els beneficis inclosos d'aquesta manera són beneficis que hauria obtingut l'empresa del primer Estat si les condicions convingudes entre les dos empreses haguessin estat les que haguessin convingut empreses independents, l'altre Estat procedeix a l'ajustament que correspongui de l'import de l'impost que s'ha percebut per aquests beneficis. Per determinar aquest ajustament, es tindran en compte les altres disposicions d'aquest Conveni i, si es considera necessari, les autoritats competents dels Estats contractants es consulten.

Article 10. Dividends

1. Els dividends pagats per una societat que és resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant poden ser imposables en aquest altre Estat.

2. No obstant això, aquests dividends també poden ser imposables en l'Estat contractant on és resident la societat que paga els dividends, i en funció de la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels dividends és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigít no pot excedir del:

a) 5 per 100 de l'import brut dels dividends si el beneficiari efectiu és una societat (que no sigui una societat de persones -partnerships) que posseeixi directament com a mínim el 10 per 100 del capital de la societat que paga els dividends;

b) 15 per 100 de l'import brut dels dividends, en tots els altres casos.

Les autoritats competents dels estats contractants han d'establir de mutu acord les modalitats d'aplicació d'aquests límits. Aquest apartat no afecta a la imposició de la societat respecte dels beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividendes.

3. El terme "dividendes" utilitzat en aquest article designa els rendiments procedents d'accions, accions o bons de gaudi, les parts de mines, parts de fundador o altres drets que permetin participar en els beneficis, excepte els crèdits, així com els rendiments d'altres participacions socials sotmesos, per la legislació de l'Estat d'on és resident la societat distribuïdora, al mateix règim fiscal que els rendiments de les accions o participacions.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels dividendes, resident d'un Estat contractant, exerceix en l'altre Estat contractant on resideix la societat que paga els dividendes, una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat, i que té efectivament vinculada la participació generadora dels dividendes. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

5. Quan una societat que és resident d'un Estat contractant obté beneficis o rendes de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot percebre cap impost sobre els dividendes pagats per la societat, a no ser que aquests dividendes es paguin a un resident d'aquest altre Estat o que la participació generadora de dividendes estigui efectivament vinculada a un establiment permanent situat en aquest altre Estat, ni sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre aquests, encara que els dividendes pagats o els beneficis no distribuïts siguin en la seva totalitat o en part beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

6. Quan les rendes obtingudes per un establiment permanent situat en un Estat contractant es transfereixin a l'altre Estat contractant, el primer Estat contractant pot exigir una imposició complementària, que no podrà ser superior al tipus de gravamen del 5 per 100, sobre les quanties transferides amb càrrec a les rendes de l'establiment permanent.

Article 11. Interessos

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant poden ser imposables en aquest altre Estat contractant.

2. No obstant això, aquests interessos també poden ser imposables en l'Estat contractant d'on provenen i en funció de la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels interessos és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigint no podrà excedir del 5 per 100 de l'import brut dels interessos. Les autoritats competents dels Estats contractants han d'establir de mutu acord les modalitats d'aplicació d'aquest límit.

3. No obstant les disposicions de l'apartat 2, els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant poden ser imposables únicament en aquest altre Estat si el receptor dels interessos és el seu beneficiari efectiu i si el beneficiari efectiu és un Estat contractant, una de les seves subdivisions polítiques, una de les seves entitats locals o persones jurídiques de dret públic pertanyents en la seva totalitat a aquests organismes; o si els interessos són pagats per un d'aquests Estats, subdivisions polítiques o entitats locals.

4. El terme “interessos” utilitzat en aquest article designa els rendiments dels crèdits de qualsevol naturalesa, acompanyats o no d'una garantia hipotecària o d'una clàusula de participació en els beneficis del deutor, i en particular, els rendiments de valors públics i els rendiments de bons o d'obligacions, incloses les primes i els lots vinculats a aquests títols, així com qualssevol altres rendes que se sotmetin al mateix règim que els rendiments dels préstecs per la legislació fiscal de l'Estat del que procedeixin les rendes. Les penalitzacions per demora en el pagament no es consideren com interessos a efectes d'aquest article.

5. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, exerceix en l'altre Estat contractant d'on procedeixen els interessos, una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i quan el crèdit generador dels interessos està efectivament vinculat a l'esmentat establiment permanent. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

6. Quan, per raó de les relacions especials que existeixen entre el deutor i el beneficiari efectiu o de les que un i altre mantenen amb terceres persones, l'import dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguen, excedeix el que haurien convingut el deutor i el creditor en absència d'una relació d'aquest tipus, les disposicions d'aquest article s'aplicaran únicament per aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària dels pagaments és imposable de conformitat amb la legislació de cada Estat contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

7. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor resideix en aquest

Estat. No obstant això, quan el deutor dels interessos, sigui resident o no d'un Estat contractant, té en un Estat contractant un establiment permanent pel qual ha contret un deute que dona lloc al pagament d'interessos i que suporta la càrrega d'aquests interessos, aquests interessos es consideren procedents de l'Estat contractant on es troba situat l'establiment permanent.

Article 12. Cànon

1. Els cànon procedents d'un Estat contractant el beneficiari efectiu dels quals és un resident de l'altre Estat contractant poden ser imposables en aquest altre Estat contractant.

2. No obstant això, aquests cànon també poden ser imposables en l'Estat contractant d'on procedeixen i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels cànon és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigit no pot excedir del 5 per 100 de l'import brut dels cànon. Les autoritats competents dels Estats contractants han d'establir de mutu acord les modalitats d'aplicació d'aquest límit.

3. El terme “cànon” emprat en aquest article designa els imports de qualsevol naturalesa pagats per l'ús o la concessió de l'ús de drets d'autor incloses les pel·lícules cinematogràfiques i els telefilms, i els enregistraments destinats a la difusió per ràdio o per televisió, de patents, marques de fàbrica o de comerç, dibuixos o models, plànols, fórmules o procediments secrets, o per informacions relatives a experiències industrials, comercials o científiques.

4. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels cànon, resident d'un Estat

contractant, exerceix en l'altre Estat contractant d'on procedeixen els cànon, una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el dret o el bé generador dels cànon està efectivament vinculat a l'esmentat establiment permanent. En aquests casos, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

5. Es considera que els cànon procedeixen d'un Estat contractant quan el deutor és un resident d'aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels cànon, sigui resident o no d'un Estat contractant, té en un dels Estats contractants un establiment permanent a través del qual s'ha contret l'obligació que dona lloc al pagament de cànon i que suporta la càrrega d'aquests cànon, es considera que aquests cànon procedeixen de l'Estat on se situa l'establiment permanent.

6. Quan, per raó de les relacions especials que existeixen entre el deutor i el beneficiari efectiu dels cànon o de les que un i altre mantenen amb terceres persones, l'import dels cànon, tenint en compte l'ús, el dret o la informació pels quals es paguen, excedeix el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'una relació d'aquest tipus, les disposicions d'aquest article s'aplicaran únicament per aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària dels pagaments és imposable de conformitat amb la legislació de cada Estat contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 13. Guanys de capital

1. Els guanys que un resident d'un Estat contractant obté de l'alienació de béns immobles tal com es defineixen a l'article 6, i situats en l'altre Estat

contractant, poden ser imposables en aquest altre Estat.

2. Els guanys procedents de l'alienació de béns mobles que formen part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té en l'altre Estat contractant, inclosos els guanys procedents de l'alienació d'aquest establiment permanent (sol o amb el conjunt de l'empresa), poden ser imposables en aquest altre Estat contractant.

3. Els guanys procedents de l'alienació de naus o d'aeronaus explotades en trànsit internacional, o de béns mobles destinats a l'explotació d'aquestes naus o aeronaus són imposables exclusivament en l'Estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Els guanys obtinguts per un resident d'un Estat contractant de l'alienació d'accions o de participacions, o de drets similars, el valor dels quals procedeixi en més d'un 50 per 100, directament o indirectament, de béns immobles situats en l'altre Estat contractant poden ser imposables en aquest altre Estat.

No obstant això, aquest apartat no s'aplica als guanys derivats de l'alienació d'accions d'una societat que cotitzi en un mercat de valors reconegut d'un dels Estats contractants o de tots dos.

5. Els guanys derivats de l'alienació d'accions que representen una participació, directa o indirecta, de com a mínim el 25 per 100, en el capital d'una societat resident d'un Estat contractant, poden ser imposables en aquest Estat.

6. Els guanys obtinguts de l'alienació d'accions o altres drets que atorguin directament o indirectament al propietari d'aquestes accions o drets el dret al gaudi de béns immobles situats en un Estat contractant poden ser imposables en aquest altre Estat.

7. Els guanys derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats en els apartats 1, 2, 3, 4, 5 i 6 són imposables exclusivament en l'Estat contractant en què resideixi el transmissor.

Article 14. Serveis personals dependents

1. Sense perjudici del que disposen els articles 15, 17 i 18, els sous, salaris i altres remuneracions similars obtinguts per un resident d'un Estat contractant en concepte d'un treball són imposables exclusivament en aquest Estat tret que l'ocupació s'exerceixi en l'altre Estat contractant. Si l'ocupació s'exerceix d'aquesta manera, les remuneracions que se'n deriven poden ser imposables en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant en concepte d'un treball exercit en l'altre Estat contractant són imposables exclusivament en l'Estat esmentat en primer lloc quan:

a. el perceptor romanguí en l'altre Estat durant un període o períodes la durada dels quals no excedeixi en conjunt 183 dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi en l'exercici fiscal considerat, i

b. el pagador de les remuneracions sigui un empresari no resident de l'altre Estat, o es paguin en el seu nom, i

c. les remuneracions no les suporti un establiment permanent que l'empresari tingui en l'altre Estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes d'un treball dependent realitzat a bord d'una nau o aeronau explotades en trànsit internacional són imposables exclusivament en l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

Article 15. Remuneració de consellers

Les remuneracions en qualitat de conseller i altres retribucions anàlogues que un resident d'un Estat contractant obtingui com a membre d'un consell d'administració d'una societat resident de l'altre Estat contractant poden ser imposables en aquest altre Estat.

Article 16. Artistes i esportistes

1. Malgrat les disposicions dels articles 7 i 14, les rendes que un resident d'un Estat contractant obté de l'exercici de la seva activitat personal en l'altre Estat contractant en qualitat d'artista d'espectacle, ja sigui actor de teatre, de cinema, de ràdio o de televisió, o en qualitat de músic, o com a esportista, poden ser imposables en aquest altre Estat.

2. Malgrat les disposicions dels articles 7 i 14, quan les rendes derivades de les activitats realitzades per un artista o esportista personalment i en aquesta qualitat, s'atribueixin no a l'artista o esportista sinó a una altra persona, aquestes rendes poden ser imposables en l'Estat contractant en què es realitzin les activitats de l'artista o esportista.

3. Les rendes a què es refereix aquest article comprenen les de caràcter accessori derivades de

prestacions relacionades amb la notorietat personal d'un artista o esportista resident d'un Estat contractant, sempre que s'obtinguin amb motiu de la seva presència en l'altre Estat contractant i provenguin d'aquest altre Estat.

4. Malgrat les disposicions dels apartats 1 i 2, les rendes derivades de les activitats exercides, personalment i en aquesta qualitat, per un artista d'espectacle o un esportista resident d'un Estat contractant, en l'altre Estat contractant, únicament poden ser imposables en el primer Estat quan aquestes activitats desenvolupades en l'altre Estat són finançades principalment per fons públics del primer Estat, de les seves subdivisions polítiques o entitats locals o de les seves persones jurídiques de dret públic.

Article 17. Pensions

Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 2 de l'article 18, les pensions i remuneracions anàlogues que es paguen a un resident d'un Estat contractant en concepte d'un treball anterior són imposables exclusivament en aquest Estat.

Article 18. Remuneracions per funció pública

1.

a) Els sous, salaris i altres remuneracions similars pagats per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals a una persona física en concepte de serveis prestats a aquest Estat, o a aquesta subdivisió o entitat, són imposables exclusivament en aquest Estat.

b) No obstant això, aquests sous, salaris i remuneracions similars són imposables

exclusivament en l'altre Estat contractant quan els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat i posseeix la nacionalitat d'aquest Estat sense posseir al mateix temps la nacionalitat del primer Estat.

2.

a) No obstant el que disposa l'apartat 1, les pensions i altres remuneracions anàlogues, pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, ja sigui directament o amb càrrec a fons constituïts, a una persona física en concepte de serveis prestats a aquest Estat o aquesta subdivisió o entitat, són imposables exclusivament en aquest Estat.

b) No obstant això, aquestes pensions i remuneracions anàlogues són imposables exclusivament en l'altre Estat contractant quan la persona física és un resident i posseeix la nacionalitat d'aquest Estat sense posseir al mateix temps la nacionalitat del primer Estat.

3. Les disposicions dels articles 14, 15, 16 i 17 s'apliquen als sous, salaris, pensions i altres remuneracions anàlogues, pagats en concepte de serveis prestats en el marc d'una activitat econòmica exercida per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 19. Estudiants

Els imports que rep, per cobrir les seves despeses de manutenció, d'estudis o de formació pràctica, un estudiant, un aprenent o una persona en pràctiques que és, o hagi estat just abans d'arribar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant i que sojorna a l'Estat esmentat en primer lloc amb l'única

finalitat de continuar els seus estudis o la seva formació pràctica, no poden ser imposables en aquest Estat, sempre i quan provenguin de fonts situades fora d'aquest Estat.

Article 20. Altres rendes

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, vinguin d'on vinguin, no previstes en els articles precedents d'aquest Conveni són imposables exclusivament en aquest Estat.

2. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen a les rendes altres que les rendes procedents de béns immobles tal com es defineixen a l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari d'aquestes rendes, resident d'un Estat contractant, exerceix en l'altre Estat contractant una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i quan el dret o el bé generador de les rendes està vinculat efectivament a aquest establiment permanent. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

Capítol IV. Mètodes per eliminar la doble imposició

Article 21. Eliminació de la doble imposició

1. A Espanya, la doble imposició s'evita de conformitat amb les disposicions de la seva legislació interna o de conformitat amb les següents disposicions d'acord amb la legislació interna espanyola:

a) Quan un resident d'Espanya obtingui rendes que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, puguin ser imposables a Andorra, Espanya permetrà:

i) la deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident per un import igual a l'impost sobre la renda pagat a Andorra;

ii) la deducció de l'impost sobre societats efectivament pagat per la societat que reparteix els dividends corresponents als beneficis amb càrrec als quals els esmentats dividends es paguen, d'acord amb la legislació interna d'Espanya.

No obstant això, aquesta deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda, calculat abans de la deducció, corresponent a les rendes que puguin ser imposables a Andorra.

b) Quan d'acord amb qualsevol disposició d'aquest Conveni les rendes obtingudes per un resident d'Espanya estiguin exemptes d'impostos a Espanya, Espanya pot, no obstant això, prendre en consideració les rendes exemptes per calcular l'impost sobre la resta de les rendes d'aquest resident.

2. A Andorra, la doble imposició s'evita de conformitat amb les disposicions de la seva legislació interna o de conformitat amb les següents disposicions d'acord amb la legislació interna andorrana:

a) Quan un resident d'Andorra obté rendes que, de conformitat amb les disposicions d'aquest Conveni poden ser imposables a Espanya, Andorra acorda una deducció en l'impost sobre la renda d'aquest resident d'un import igual a l'impost pagat a Espanya.

No obstant això, en un cas i en l'altre, aquesta deducció no pot excedir en cap cas la part de l'impost sobre la renda, calculat abans de la

deducció, que correspon, segons el cas, a la imposició d'Espanya.

b) Quan, de conformitat amb qualsevol disposició del Conveni, un resident d'Andorra obté rendes que estan exemptes d'imposició en aquest Estat, Andorra pot, tanmateix, tenir en compte les rendes exemptes per al càlcul de l'import de l'impost degut sobre els altres elements de la renda d'aquest resident.

Capítol V. Disposicions especials

Article 22. No discriminació

1. Els nacionals d'un Estat contractant no han d'estar sotmesos en l'altre Estat contractant a cap imposició o obligació que s'hi refereixi, i que no s'exigeixi o que sigui més costosa que la que tenen o a la que podrien estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat que es troben en la mateixa situació, en particular pel que fa referència a la residència. Malgrat les disposicions de l'article 1, aquesta disposició també s'aplica a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels Estats contractants.

2. Els establiments permanents que una empresa d'un Estat contractant té a l'altre Estat contractant no poden ser imposables en aquest Estat de manera menys favorable que les empreses d'aquest altre Estat que exerceixen la mateixa activitat. Aquesta disposició no es pot interpretar en el sentit d'obligar a un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les deduccions personals, desgravacions i reduccions fiscals que concedeix als seus propis residents en funció de l'estat civil o de les càrregues familiars.

3. A no ser que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 4 de l'article 11 o de l'apartat 4 de l'article 12, els interessos, cànons i altres despeses pagades per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis imposables d'aquesta empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident de l'Estat esmentat en primer lloc.

4. Les empreses d'un Estat contractant, que tenen un o diversos residents de l'altre Estat contractant que posseeixen o controlen el seu capital, directament o indirectament, en la seva totalitat o en part, no estan sotmeses, en l'Estat esmentat en primer lloc, a cap imposició o obligació que s'hi refereixi, que no s'exigeixi o que sigui més costosa que la que tenen o a la que podrien estar sotmeses altres empreses similars de l'Estat esmentat en primer lloc.

5. Malgrat les disposicions de l'article 2, les disposicions d'aquest article s'apliquen a tots els impostos de qualsevol naturalesa o denominació.

Article 23. Procediment amistós

1. Quan una persona considera que les mesures preses per un Estat contractant o pels dos Estats contractants comporten o poden comportar per a ella una imposició no conforme a les disposicions d'aquest Conveni, pot amb independència dels recursos que preveu el dret intern d'aquests Estats, sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat contractant d'on és resident o, si el seu cas s'ajusta a l'apartat 1 de l'article 22, a la de l'Estat contractant d'on té la nacionalitat. El cas s'ha de sotmetre durant els tres anys que segueixen a la primera notificació de la mesura que comporta una imposició no conforme a les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si considera que la reclamació està fonamentada i no està en condicions ella mateixa d'aportar-hi una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre el cas mitjançant un arranjament amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, amb la finalitat d'evitar una imposició no conforme amb el Conveni. L'arranjament s'ha d'aplicar siguin quins siguin els terminis previstos pel dret intern dels Estats contractants.

3. Les autoritats competents dels Estats contractants, mitjançant un arranjament amistós, han de fer el possible per resoldre les dificultats o aclarir els dubtes a què pot donar lloc la interpretació o l'aplicació del Conveni. També es poden concertar amb la finalitat d'evitar la doble imposició en els casos no previstos pel Conveni.

4. Les autoritats competents dels Estats contractants poden comunicar-se directament entre elles amb la finalitat d'arribar a un arranjament tal com s'indica en els apartats precedents. Si es considera que aquest arranjament es pot assolir mitjançant un intercanvi verbal d'opinions, es podrà dur a terme en el si d'una comissió composta per representants de les autoritats competents dels Estats contractants.

Article 24. Intercanvi d'informació

1. Les autoritats competents dels Estats contractants intercanvien informació previsiblement rellevant per aplicar les disposicions d'aquest Conveni o per a l'execució o l'aplicació del dret intern relativa als impostos de qualsevol naturalesa o denominació exigibles pels Estats contractants, per les seves subdivisions polítiques o entitats locals en la mesura que la imposició així exigida no sigui contrària al

Conveni. L'intercanvi d'informació no està restringit pels articles 1 i 2.

2. La informació rebuda en virtut de l'apartat 1 per un Estat contractant és tractada de forma confidencial, de la mateixa manera que la informació obtinguda en aplicació del dret intern d'aquest Estat, i únicament pot ser revelada a les persones o autoritats (inclosos tribunals i òrgans administratius) encarregades de la gestió o recaptació dels impostos esmentats a l'apartat 1, de la seva aplicació efectiva o de la persecució de l'incompliment en relació amb aquests impostos, de la resolució dels recursos relatius a aquests impostos, o de la supervisió d'aquestes activitats. Aquestes persones o autoritats únicament poden emprar aquesta informació per a les finalitats esmentades. Poden revelar-la en el marc d'audiències públiques dels tribunals o de les sentències judicials.

No obstant això, la informació rebuda per un Estat contractant es pot emprar amb altres finalitats quan, de conformitat amb el dret d'ambdós Estats es pugui emprar per a aquestes altres finalitats i l'autoritat competent de l'Estat que proporciona la informació n'autoritzi aquest ús.

3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no poden, en cap cas, ser interpretades en el sentit d'obligar a un Estat contractant a:

a) prendre mesures administratives contràries a la seva legislació o pràctica administrativa o a les de l'altre Estat contractant;

b) proporcionar informació que no pugui ser obtinguda d'acord amb la seva legislació o en el marc de la seva pràctica administrativa habitual o de l'altre Estat contractant;

c) proporcionar informació que revela un secret de caire empresarial, industrial, comercial o professional o un procés industrial o informació la divulgació de la qual és contrària a l'ordre públic.

4. Si un Estat contractant sol·licita informació de conformitat amb aquest article, l'altre Estat contractant utilitza les mesures de les quals disposa per obtenir la informació, amb la finalitat d'obtenir la informació sol·licitada, independentment de que l'altre Estat no necessiti aquesta informació per a finalitats tributàries pròpies. L'obligació precedent està restringida per les disposicions de l'apartat 3, però en cap cas, els Estats contractants poden interpretar aquestes restriccions com a base per denegar l'intercanvi d'informació únicament per l'absència d'interès nacional en la informació sol·licitada.

5. En cap cas les disposicions de l'apartat 3 no s'interpreten en el sentit de permetre a un Estat contractant denegar l'intercanvi d'informació únicament perquè aquesta informació es troba en possessió de bancs, d'altres institucions financeres, o de qualsevol persona que actuï en qualitat de mandatària o fiduciària, inclosos els agents designats, o perquè aquesta informació està relacionada amb els drets de propietat d'una persona.

Article 25. Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars

Les disposicions d'aquest Conveni no perjudiquen els privilegis fiscals de què gaudeixen els membres de missions diplomàtiques o oficines consulars i els membres de delegacions permanents davant d'organismes internacionals de conformitat amb els

principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

Capítol VI. Disposicions finals

Article 26. Entrada en vigor

1. Els governs dels Estats contractants es notifiquen mútuament, per via diplomàtica, l'acompliment dels procediments interns exigits a cada Estat contractant per a l'entrada en vigor d'aquest Conveni.

2. El Conveni entrarà en vigor transcorregut un termini de tres mesos a comptar de la data de recepció de l'última notificació a què remet l'apartat 1 i les seves disposicions tenen efecte:

a) respecte dels impostos no retinguts a l'origen, per als exercicis fiscals que comencin a partir de la data d'entrada en vigor del Conveni; i

b) en tots els altres casos, a partir de la data en què el Conveni entri en vigor.

Article 27. Denúncia

Aquest Conveni roman en vigor fins a la seva denúncia per un dels Estats contractants. Qualsevol dels Estats contractants pot denunciar el Conveni, per via diplomàtica, mitjançant notificació escrita remesa a aquest efecte amb un preavís mínim de sis mesos abans de l'acabament de cada any civil que comenci, un cop transcorregut un termini de cinc anys a partir de la data de la seva entrada en vigor. En aquest cas, el Conveni deixa de tenir efecte:

a) respecte dels impostos no retinguts a l'origen, per als exercicis fiscals que comencin després de la conclusió d'aquest any civil; i

b) en tots els altres casos, després de la conclusió d'aquest any civil.

A aquest efecte els signataris, degudament autoritzats, signen aquest Conveni.

Fet a Andorra la Vella, el 8 de gener del 2015, en doble exemplar, en les llengües espanyola i catalana, essent ambdós textos igualment fefaents.

Pel Principat d'Andorra Pel Regne d'Espanya
Jordi Cinca Mateos Cristóbal Montoro Romero
Ministre de Finances i Funció Pública Ministre
d'Hisenda i Administracions Públiques

Protocol

En el moment de procedir a la signatura del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya per evitar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i prevenir l'evasió fiscal, els signataris han convingut les disposicions següents, que formaran part integrant del Conveni.

I. Dret a acollir-se als beneficis del Conveni

a) Els Estats contractants declaren que les seves normes i procediments de dret intern respecte als abusos de la norma (inclosos els convenis fiscals) són aplicables al tractament d'aquests abusos.

b) Aquest Conveni no impedeix als Estats contractants aplicar les seves normes internes relatives a la transparència fiscal internacional "Controlled Foreign Company rules (CFC)".

c) Malgrat les disposicions restants d'aquest Conveni, els beneficis concedits en virtut del mateix Conveni no s'atorguen pel que fa a un element de la renda quan és raonable considerar, tenint en compte

tots els fets i les circumstàncies pertinents, que l'acord o l'operació que directament o indirectament genera el dret a percebre aquest benefici té entre els seus objectius principals l'obtenció del mateix, excepte quan es determina que la concessió del benefici en aquestes circumstàncies és conforme a l'objecte i el propòsit del Conveni.

d) S'entén que els beneficis d'aquest Conveni no s'atorguen a una persona que no és la beneficiària efectiva de les rendes procedents de l'altre Estat contractant.

e) En cas que aquest Conveni estableixi que un element de la renda és imposable únicament en un dels Estats contractants, l'altre Estat contractant podrà imposar aquest element únicament si aquest element de la renda no és imposable en el primer Estat contractant.

f) Quan, en aplicació de les disposicions d'aquest Conveni, una renda es beneficia d'un avantatge fiscal en un dels Estats contractants i, de conformitat amb l'aplicació de la legislació interna de l'altre Estat contractant, una persona se sotmet a imposició sobre una fracció d'aquesta renda i no sobre l'import total, l'avantatge fiscal acordat pel primer Estat no s'aplica a la part de la renda que no se sotmet a imposició.

g) En relació amb l'aplicació de les disposicions precedents, les autoritats competents dels Estats contractants es consulten a efectes d'aplicar les disposicions esmentades, tenint en compte les circumstàncies particulars del cas.

II. En relació amb l'article 4 (Residència fiscal)

Les persones que s'acullin al règim especial previst en la disposició transitòria tercera de la Llei

andorrana 5/2014, del 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, no tenen dret a l'aplicació d'aquest Conveni.

III. En relació amb l'apartat 4 de l'article 6 (Rendes immobiliàries) i l'apartat 6 de l'article 13 (Guanys de capital)

Les rendes procedents de béns immobles no poden ser atribuïdes als que siguin titulars dels drets de gaudi d'aquests béns immobles en virtut d'un contracte d'aprofitament per torns, quan el seu gaudi no excedeixi de dues setmanes per any civil.

IV. En relació amb l'article 10 (Dividends)

Les disposicions de les lletres a) i b) de l'apartat 2 de l'article 10 no s'apliquen als dividends distribuïts per una societat anònima cotitzada d'inversió en el mercat immobiliari (SOCIMI) regulada mitjançant la Llei espanyola 11/2009, de 26 d'octubre, de Societats Anònimes Cotitzades d'Inversió en el Mercat immobiliari (SOCIMI) o qualsevol de les lleis successores. En aquest cas, si el beneficiari efectiu dels dividends és un resident d'Andorra, l'impost així exigit no podrà excedir el 15 per 100.

V. En relació amb els articles 10 (Dividends), 11 (Interessos) i 12 (Cànon)

Per obtenir els avantatges previstos en els articles 10, 11 i 12, els residents de l'altre Estat contractant, llevat que les autoritats competents ho hagin acordat altrament, han de presentar un certificat de residència que indiqui la naturalesa i l'import o el valor de les rendes emès per l'autoritat competent de l'altre Estat.

VI. Assistència en la recaptació d'impostos

Considerant la disposició del Principat d'Andorra i del Regne d'Espanya per millorar i agilitzar les relacions de cooperació administrativa en matèria fiscal, els Estats contractants es comprometen a iniciar, quan el nou marc jurídic del Principat d'Andorra estigui plenament definit i implantat de manera efectiva, les negociacions per a la signatura d'un acord administratiu d'assistència mútua en la recaptació dels seus crèdits tributaris.

VII. En relació amb l'article 24 (Intercanvi d'informació)

1. En relació amb l'intercanvi d'informació mitjançant una sol·licitud prèvia regulat a l'article 24 d'aquest Conveni, s'aplica el que disposa l'Acord entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal, signat el 14 de gener del 2010, fins a l'1 de gener del 2016. A partir d'aquesta data, les disposicions de l'Acord esmentat queden substituïdes per les disposicions d'aquest Conveni.

2. Les sol·licituds d'informació efectuades en el marc del Conveni, i aquelles que estiguin pendents de resposta l'1 de gener del 2016, seran tramitades de conformitat amb el que disposa aquest Conveni, d'acord amb les directrius incloses en els punts següents:

i. L'autoritat competent d'un Estat contractant proporciona, mitjançant una sol·licitud prèvia, informació per a les finalitats previstes a l'article 24. Aquesta informació s'ha d'intercanviar independentment del fet que la conducta objecte d'investigació pugui constituir un delictes penal segons el dret d'aquest Estat contractant si aquesta conducta s'hagués produït en aquest Estat.

ii. S'entén que l'intercanvi d'informació es pot sol·licitar únicament una vegada esgotades totes les fonts habituals d'informació, de les que disposa l'Estat contractant que requereix la informació, en aplicació del seu procediment tributari intern, sense arriscar-se a què això afecti negativament les seves finalitats o que suposi dificultats desproporcionades.

iii. Si així ho sol·licita expressament l'autoritat competent d'un Estat contractant, l'autoritat competent de l'altre Estat contractant proporciona informació en virtut de l'article 24, en la mesura que ho permeti el seu dret intern, en forma de declaracions de testimonis i còpies autenticades de documents originals.

iv. Cada Estat contractant declara que, als efectes establerts a l'article 24, les seves autoritats competents estan facultades per obtenir i proporcionar, mitjançant una sol·licitud prèvia, informació de qualsevol naturalesa amb transcendència tributària relativa a la propietat legal i efectiva de qualsevol persona.

v. S'entén que els drets i les garanties aplicables de conformitat amb la legislació interna dels Estats contractants no han d'impedir ni obstaculitzar indegudament l'intercanvi efectiu d'informació, frustrant els esforços de l'Estat requeridor.

vi. S'entén que el criteri de "previsiblement rellevant" té com a finalitat establir un intercanvi d'informació en matèria fiscal tan ampli com sigui possible i, alhora, aclarir que els Estats no tenen llibertat per emprendre cerques indefinides de proves (fishing expeditions), ni per sol·licitar informació de rellevància dubtosa respecte a la situació fiscal d'un determinat contribuent.

Les sol·licituds d'informació han de ser el més detallades possibles i han d'incloure la informació següent:

a) la identitat de la persona que és objecte d'un control o d'una investigació. Aquesta informació pot consistir en el nom o qualsevol altra informació suficient que permeti la seva identificació;

b) una declaració sobre el tipus d'informació sol·licitada en què consti la seva naturalesa i la forma com l'Estat requeridor prefereix rebre-la;

c) la finalitat tributària per la qual se sol·licita la informació;

d) els motius pel quals la informació sol·licitada és previsiblement rellevant per a l'execució i aplicació de la legislació fiscal de l'Estat requeridor, pel que fa a la persona identificada a la lletra a) d'aquest punt;

e) els motius pels quals es considera que la informació sol·licitada existeix en l'altre Estat contractant o que una persona sota la competència de l'altre Estat contractant la posseeix o la té sota control o pot obtenir-la;

f) en la mesura que sigui possible, el nom i l'adreça de les persones sospitoses de posseir o tenir sota control la informació sol·licitada;

g) una declaració que certifiqui que la sol·licitud és conforme a les pràctiques jurídiques i administratives de l'Estat requeridor i que l'Estat requeridor pot obtenir la informació d'acord amb la seva legislació o mitjançant la via administrativa convencional en circumstàncies similars, en resposta a una sol·licitud vàlida d'un Estat contractant en el marc d'aquest Conveni;

h) una declaració que certifiqui que l'Estat requeridor ha esgotat tots els mitjans disponibles en la seva jurisdicció per obtenir la informació, llevat que això suposi dificultats desproporcionades.

Els requisits anteriors contenen requeriments de procediment que han d'interpretar-se de manera que no perjudiqui l'intercanvi d'informació efectiu.

vii. L'autoritat competent d'un Estat contractant envia la informació sol·licitada tan aviat com sigui possible a l'altre Estat contractant. Per garantir la rapidesa en la resposta, l'autoritat competent de l'Estat contractant esmentat en primer lloc:

a) Acusa recepció de la sol·licitud per escrit a l'autoritat competent de l'altre Estat contractant com a molt tard, en un termini de 10 dies a comptar de la recepció.

b) Notifica, si escau, a l'autoritat competent de l'altre Estat contractant els defectes que hi ha en la sol·licitud en el termini de 60 dies a partir de l'acusament de recepció.

c) Els Estats contractants s'esforcen per obtenir i intercanviar la informació requerida en un termini no superior als sis mesos comptats a partir de l'acusament de recepció, llevat que per raó de la complexitat de la informació sol·licitada o de dificultats presentades en la seva obtenció, requereixi un termini superior. En aquests casos, l'Estat requerit notificarà a l'Estat requeridor la situació en qüestió, així com el temps estimat per proporcionar la informació.

Les restriccions temporals esmentades en aquest article no afecten de cap manera la validesa ni la

legalitat de la informació intercanviada en virtut d'aquest Conveni.

d) S'entén que la informació s'ha intercanviat de conformitat amb les disposicions de l'article 24 d'aquest Conveni fins i tot quan s'hagi proporcionat després dels terminis fixats.

viii. Els drets i les garanties reconeguts a les persones en un Estat contractant s'entenen aplicables en aquest Estat contractant durant el procediment d'intercanvi d'informació.

ix. La informació proporcionada a un Estat sol·licitant d'acord amb aquest Conveni no serà revelada a cap autoritat estrangera.

x. Sens perjudici de l'entrada en vigor del Conveni, les sol·licituds d'informació es poden efectuar en relació amb aquells exercicis per als quals s'hagués pogut sol·licitar informació en el marc de l'Acord entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal, signat el 14 de gener del 2010.

3. Andorra estarà en disposició d'intercanviar informació de manera automàtica, tan aviat com adopti de manera efectiva l'estàndard comú previst per l'OCDE en matèria d'intercanvi automàtic d'informació financera, en virtut d'un acord bilateral o multilateral per a l'aplicació plena de l'article 24 d'aquest Conveni.

A aquest efecte, els signataris, degudament autoritzats, signen aquest Protocol.

Fet a Andorra la Vella, el 8 de gener del 2015, en doble exemplar, en les llengües catalana i espanyola, essent ambdós textos igualment fefaents.

Pel Principat d'Andorra
Jordi Cinca Mateos
Ministre de Finances i Funció Pública

Pel Regne d'Espanya
Cristóbal Montoro Romero
Ministre d'Hisenda i
Administracions Públiques

Data de publicació BOPA: 14.10.2015

(núm. 70, any 27)

www.bopa.ad